fotbal

7. DINAMO A CONFIRMAT UN PARADOX AL SPORTULUI: UN LOT VALOROS NU ESTE EGAL — ORICÎND — CU O ECHIPĂ BUNĂ

DIVIZIA A 1971-1972 — Retrospectivă

Ce se poate spune despre o echipă care, cu șase internaționali în componență (**Dinu, Deleanu, Radu Nunweiller, Lucescu, Dumitrache** și **Fl. Dumitrescu**) și cu alți jucători de valoare, termină campionatul mai slab ca în ultimii ani, pe locul 7, la 10 puncte de treapta supremă? Că nu a atins nici pe departe plafonul posibilităților sale, că nu a dat dovadă, cît de cît, de un nivel valoric stabil, că a tratat cu superficialitate multe partide și momente din joc, că nu toți jucătorii au participat în mod egal la efort, în antrenamente și în meciuri, că antrenorii și secția de fotbal nu au reușit să fructifice la maximum valorile lotului ș.a.m.d. Desigur, acum, cînd foștii campioni au încheiat sezonul modest, neflind (incredibil, parcă!) prezenți la startul nici unei competiții europene, s-au spus, se spun și se vor mai spune multe...

S-ar putea spune, de pildă, că acest campionat slab al dinamoviștilor a fost determinată în bună măsură de evoluția din tur, atunci cînd s-au semnalat carențe în toate compartimentele. Totuși, ciudată consecvență — Dinamo s-a comportat la fel și în retur. Astfel, în tur, a terminat pe locul 7, cu 6 victorii, 4 egaluri, 5 înfringeri, golaveraj 23—19, totalizînd 16 puncte; bilanțul din retur: 6 victorii, 3 egaluri, 6 înfringeri, golaveraj 23—17, adică 15 puncte și același loc 7 în finalul ediției. Un paralelism aproape perfect, chiar dacă returul a fost presărat și cu cîteva evoluții foarte bune (victoria de la Arad, succesele în fața Rapidului și Stelei, acel 6—0 cu S. C. Bacău). Un paralelism, totuși, al comportărilor mediocre.

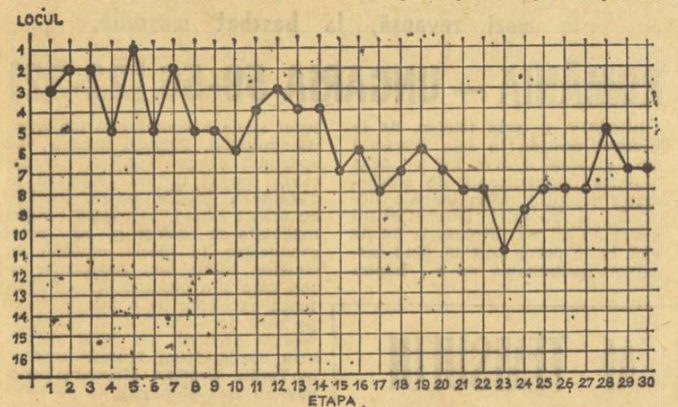

LOTUL FOLOSIT

ÎN TUR: Andrei, Constantinescu, Cavai, Cheran, Nunweiller III, Sătmăreanu, Deleanu, Dinu, Nunweiller VI, Lucescu, Doru Popescu, Dumitrache, Sălceanu, Dumitriu II, Dumitrescu, G. Sandu, Dobrău, Haidu, Mustățea, Stoenescu.

ÎN RETUR: Constantinescu, Andrei, Cavai, Cheran, Sătmăreanu II, Deleanu, Dinu, Nunweiller VI, Lucescu, Sălceanu, Dumitriu II, G. Sandu, Dobrău, Dumitrescu, Doru Popescu, Dumitrache, Mustățea, Gașpar, Custof, Bataciiu, V. Petre.

Firește, au existat și cauze neașteptate, care au frînat revenirea fostei campioane la cota valorică cu care ne obișnuise și la care o îndreptățeau calitățile superioare ale majorității lotului de 24 de jucători, sau la o cotă cel puțin apropiată. E vorba, în primul rînd, de **absențele de lungă durată a două piese importante — Sătmăreanu II** indisponibil după accidentul de la Brașov, din etapa a XVII-a, și **Dumitrache** — prezent numai în 10 jocuri (indisponibil 11 etape din retur, plus 7 etape suspendare și 2 etape accidentat în prima parte a campionatului) — absențe care, corelate cu indisponibilitățile mai scurte (dar importante) ale lui **Radu Nunweiller, Deleanu, Lucescu, Sălceanu** (accidentați pentru două sau trei etape) și **Dinu** (trei etape suspendare, dintre care una rămasă din campionatul trecut), au slăbit și mai mult forța echipei din șos. Ștefan cel Mare. **A mai intervenit și „tributul" pe care Dinamo l-a plătit cerințelor echipei naționale, și acest lucru datorită, în primul rînd, mentalității majorității jucătorilor chemați în lotul reprezentativ.** Dar toate acestea nu pot scuza lipsa unui echilibru constant în jocul echipei, insuficiența mobilizare în partide zise ușoare (1—1 cu Petrolul și cu C.F.R. Cluj la București, 3—3 cu Crișul la Oradea) sau grele (1—2 cu Steagul roșu la Brașov, 1—3 cu Sport Club la Bacău, 1—2 cu A.S.A. Tg. Mureș la București și cu Universitatea la Craiova, 0—1 cu Farul la Constanța, etc.). uneori și în cadrul aceleeași partide, izolarea și lipsa de incisivitate a atacanților, nu pot scuza jocul prestat în general de echipă, joc sub nivelul atins anul trecut. În finalul stagiunii, Dinamo a avut o revenire de formă, cînd posibilitățile de exprimare ale echipei s-au reliefat pregnant, dar inconsecvența și chiar lipsa de seriozitate în angajarea celor 90 de minute de joc (vezi meciurile de la **Oradea, Ploiești, București, cu F. C. Argeș**, și semifinala din Cupă cu Jiul) au făcut ca teamul antrenat de D. Nicolae-Nicușor și Ion Nunweiller să termine campionatul, undeva la mijlocul clasamentului, iar unica șansă de reabilitare, Cupa, să fie compromisă, la Pitești, în semifinală, după ce echipa a condus cu 2—0 pînă în min. 73!

Cînd o echipă de renume internațional ca Dinamo termină campionatul pe o poziție atît de modestă, realizările sînt, desigur, umbrite de deficiențe. Nu vom trece, însă, peste reușite, peste faptele care onorează pe unii jucători. Am putea aminti de recordul lui **Cheran** care a jucat în toate cele 30 de etape, de omniprezența și tenacitatea lui **Dinu**, jucătorul cu randamentul cel mai bun din echipă pe baza notelor acordate de revista „Fotbal", de titularizarea și împlinirea valorică a **unui nou cuplu de fundași centrali**, tînăr și talentat **(G. Sandu — Dobrău)**, de apropierea lui **Dumitriu II** de forma sa bună de altădată, de eforturile lui **Lucescu, Dinu** și **Radu Nunweiller** de a dinamiza jocul echipei. Sînt elemente de preț, dar în virtutea unui principiu care contravine aritmeticii dar care este valabil în sport, întregul nu este egal cu suma părților. Și Dinamo n-a fost în campionatul încheiat o echipă pe măsura jucătorilor săi...

Și totuși, se poate spune că, într-un anumit unghi de vedere, Dinamo a înregistrat un salt față de campionatul trecut. E vorba de munca educativă mult mai susținută ca altădată, fapt care a făcut, printre altele, ca echipa să nu aibă nici un jucător suspendat în retur, iar cazurile de indisciplină să se rărească pînă la dispariție. Celălalt fapt pozitiv al echipei îl reprezintă **tineretul.** În numele viziunii realiste și curajoase, în echipa mare au fost lansați în acest campionat cîțiva tineri de real talent **(Bataciiu, Custof, Gașpar, V. Petre)** și titularizați, cum aminteam mai sus **Dobrău** și **G. Sandu.** Cu excepția ultimului, toți ceilalți sînt produse ale clubului. Rămîne ca această acțiune să fie continuată cu tact și atenție, pentru a nu rămîne doar o experiență generată de conjunctură.

Mircea M. IONESCU

CÎTE MORI SÎNT PE BUZĂU...

Către miezul nopții de sîmbătă, versurile erau aproape gata. Totul pornea de la **„Frunză verde de alun / Să cîștige cel mai bun".** Mai trebuia găsită doar melodia pentru catrenul final. Profesorul de muzică Giurgea s-a fixat în cele din urmă la **„Cîte mori sînt pe Buzău".** Apoi, a bătut la mașină versurile. Era nevoie de vreo 80 de exemplare. Și toate au fost gata, dimineața, la 5 și jumătate, cînd fiecare ghid din autobuzele spre Ploiești a primit cîte o foaie.

Convoiul a ajuns la 7 în fața stadionului Petrolul, unde a făcut joncțiunea cu cei veniți pe calea ferată. Suporterii Gloriei, coborînd din autobuze, s-au pornit să cînte și să scandeze: **„Foaie verde și-un dudău / Badea joacă la Buzău".** Un grup mai vesel, venit probabil de la Pietroasele, părea să considere meciul o simplă formalitate: **„Am venit din C / Și urcăm la B".**

Curtea Petrolului era arhiplină. Primele grupuri luau cu asalt portile care urcau spre tribuna I. Dar — stupefacție — tribuna I era ocupată! Cei din Moreni sosiseră încă de la 5. Vrînd-nevrînd buzoienii au ocolit stadionul, spre tribuna a II-a, ca să fie toți împreună. Și erau 7 000!

...A început corul galeriilor. Au apărut echipele. Dragomir, antrenorul buzoienilor, fost mijlocaș la Petrolul, arborează un tricou — roș-albastru, cu 5 pe spate, poate în amintirea Juventusului. Maseurul Gloriei poartă un trening de lux. Cele două galerii se înfruntă fără menajamente. Buzoienii cîntă neîntrerupt: **„Din Bărăgan la Nehoi / Tot Buzăul e cu noi".** Cei din Moreni, care cunosc mai bine povestea fotbalului, se acompaniază cu tamburine de tip brazilian. Pe neașteptate, pe pista stadionului defilează un nou grup buzoian. E un fel de ansamblu grafic. Pe pieptul fiecărui tînăr e scrisă cîte o literă. Astfel se poate citi distihul: **„Gloria, Gloria / Îți dorim victoria!"**

Stadionul e arhiplin. Tribunele ard. Un petrolist îmi strigă la ureche: **„De la meciul cu Liverpool n-am văzut așa ceva!"**

S-au vîndut peste 13 000 de bilete!

Începe jocul. Tribuna a II-a cîntă mereu: **„Foaie verde de cicoare / Gloria e-n formă mare"**

Desenul jocului e simplu. Cei din Moreni sînt mai rafinați — au 20 de ani în Divizia B — dar Gloria aleargă într-una, de parcă ar fi fugărită de fantoma Diviziei C. Se simte că e o echipă mai tînără, care respinge ideea că tehnica mai bună a Flăcărei poate decide.

În momentul în care „vîrful" Negoescu a deschis scorul, dintr-o pasă a lui Badea, tribuna a improvizat cu tempo: **„Vestea merge ca o undă / În Divizia secundă"...** Meciul era jucat. Cei din Moreni păreau cuprinși de oboseala resemnării.

...Am auzit că o bună parte dintre cei 7 000 de suporteri buzoieni au cinstit victoria Gloriei parcurgînd pe jos drumul spre Buzău...

★

Rostul acestor rînduri a fost doar de a aminti că în fotbalul nostru există o deplasare geografică a entuziasmelor, care întunecă tot mai mult soarele palid al Mehalei.

Ioan CHIRILĂ

S-A ÎNCHEIAT BARAJUL PENTRU DIVIZIA B

Au promovat: METALUL DROBETA TR. SEVERIN, GLORIA BUZĂU, METROM BRAȘOV ȘI DELTA TULCEA

De ieri la prînz se cunosc noile promovate în Divizia B. La Rm. Vîlcea, Hunedoara, Ploiești și Roman s-au disputat ultimele partide ale barajului și în urma rezultatelor înregistrate METALUL DROBETA TR. SEVERIN, METROM BRAȘOV, GLORIA BUZĂU și DELTA TULCEA vor participa din toamnă în Divizia B. Iată cîteva amănunte din întîlnirile disputate ieri.

GLORIA BUZĂU — FLACĂRA MORENI 1-0 (0-0)

PLOIEȘTI 9 (prin telefon, de la trimisul nostru)

Meci decisiv și de mare miză, conectat la tensiunea unei finale veritabile. Stadionul gemea de lume și de patimi, două galerii de proporții aproximativ egale visau la fel de frumos, într-un cadru sonor pe care l-ar fi invidiat pînă și faimosul San Siro. Și pentru ca lupta să fie splendidă și deznodămîntul amînat pînă în ultimul minut, și echipele s-au dovedit a fi aproximativ egale, înfruntîndu-se cu înversunare, amenințînd dintr-o clipă în alta să spulbere fragilul avantaj de un gol trecut la un moment dat (min. 57) în contul Gloriei Buzău.

Prima repriză a fost a Flăcărei. Mai tehnici, mai abili, mai combinativi, cu o știință mai bună de a-și conserva forțele pentru atacurile decisive, băieții din Moreni s-au apărat exact și au contraatacat lucid. Beneficiind de maturitatea și spiritul de sacrificiu al căpitanului ei, Frîncu, Flacăra a imprimat ritmul și a trasat direcția jocului, trecînd de trei ori (min. 31, 39 și 44) foarte aproape de gol, cînd înaintașii au ezitat de două ori la șut, pentru ca a treia oară Ilie să catapulteze mingea în bară. Maniera economicoasă a Flăcărei din prima parte a jocului, de a sta în espectativă și de a contraataca elegant, s-a dovedit a fi, însă, o adaptare înțeleaptă la posibilitățile fizice ale jucătorilor.

După pauză, echipa lui Blujdea a cedat nu numai terenul, ci și inițiativa. Gloria, mai primitivă în concepția de joc, dar cu un imens potențial fizic, a dominat, a marcat un gol (șut din careu al lui **Negoescu**, bine deschis de Badea), a fost în stare să-și păstreze zestrea săracă (imediat după 1—0 și-a suprîncărcat, preventiv, efectivul din apărare) și în ciuda zvîcnirilor ambițioase ale celor din Moreni nimeni și nimic n-a mai putut detrona această echipă de pe soclul ei de divizionară B, cucerit cu atîta trudă. În fond, „rotița de aur" a Flacărei, Frîncu, s-a învîrtit tot mai încet în această a doua parte a jocului și odată cu ea tot angrenajul s-a dereglat substanțial. Dumitran (min. 76) a șutat o dată pe lîngă poarta Gloriei, anulînd cea mai mare ocazie de egalare. Ar fi fost poate justă, cumpănind valorile din teren, dar condiția fizică a obținut cîștig de cauză, în final, în fața tehnicității nealiate cu rezistența.

GLORIA: Stelian — Caloianu, Coman, Huțuleac, Bodescu — Badea, Toader — Toma, Stan (min. 64 Bădin), Negoescu, Cramer (min. 59 Nan).

FLACĂRA: Stan — Ștefănescu, Pană, Dumitran, Toma (min. 73 Frățilă) — Constantin, Ungureanu (min. 73 Drăgan) — Dănilă, Petrescu, Ilie, Frîncu.

A arbitrat bine I. Rus (Tg. Mureș).

I. CUPEN

CLASAMENTUL

1. GLORIA BUZĂU	2 2 0 0 4—1	4 p.
2. Flacăra Moreni	2 1 0 1 2—1	2 p.
3. Electronica Obor	2 0 0 2 1—5	0 p.

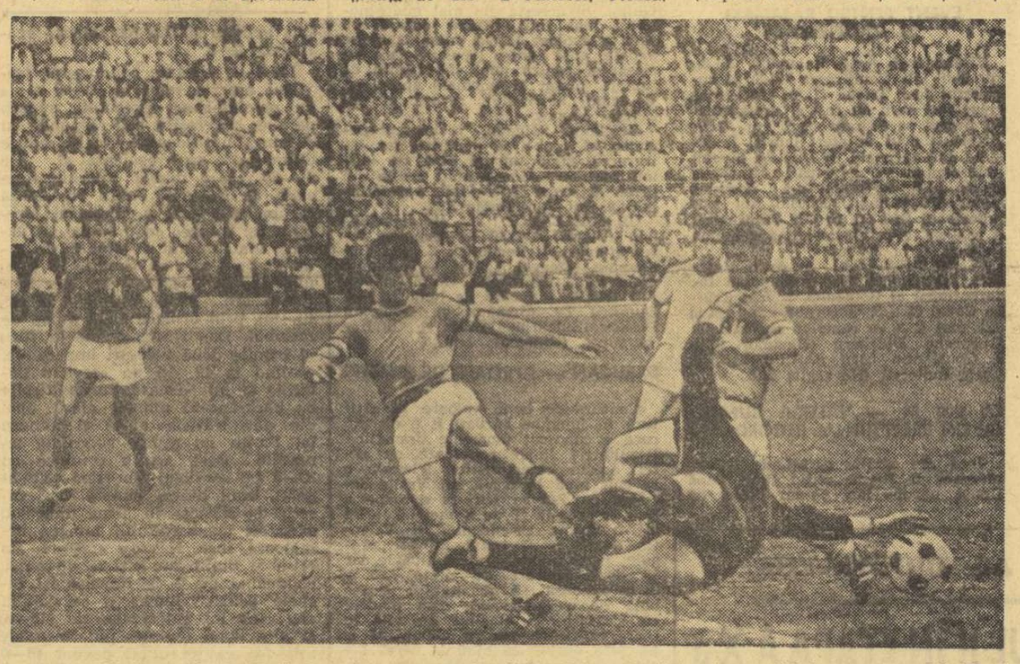

Portarul Stelian (Gloria Buzău) respinge spectaculos balonul pe care intenționau să-l intercepteze Dănilă și Ilie de la Flacăra Moreni. Foto: Theo MACARSCHI

METALUL DROBETA TR. SEVERIN — INDEPENDENȚA SIBIU 1-1 (0-1)

RM. VÎLCEA, 9 (prin telefon, de la trimisul nostru). Meciul de aici nu putea fi văzut de cei slabi de inimă! Prea mare tensiune! Prea mult dramatism! Prea multe dureri! În fața unui stadion gata să pocnească de atîta lume, după numai 3 minute înregistrasem: un avertisment (sibianul Floarea), un jucător lovit (Munteanu) și... 60 de secunde prelungiri. În zarva aceasta din teren, Metalul părea mai tehnică, dar Independența mai ambițioasă. Și din ambiția sibienilor a rezultat un prim gol ce putea însemna totul. Era min. 15, cînd Cîntar l-a faultat pe Cherciu de la 20 m de poartă lateral. Sibianul a executat lovitura liberă, mingea a lovit barajul severinean și a revenit la **Pavlovici**, bine plasat în grămada din careu, iar șutul acestuia, puternic, aduce Independența pe culmile iluziei. Propulsați moral și cu fundașul Judele foarte activ, sibienii asaltează tot mai mult poarta Metalului, dar Angelescu — un om cu reflexe uluitoare — salvează incredibil în min. 31 și 33. Repriza întîia e favorabilă sibienilor sub aspectul jocului, dar nefavorabilă sub alt aspect: Munteanu părăsește terenul definitiv în min. 40, accidentat, iar antrenorul Retscher, care intrase în teren, este invitat în tribună.

Sibienii au crezut, însă, că un ideal ca Divizia B poate fi atins numai prin apărare. Și se apără toată repriza secundă cu 10 oameni, iar în atac nu mai reușesc să țină mingea. Metalul atît a așteptat. Și după cîteva „șarje de probă" metalurgiștii egalează prin **Căprioru**, dintr-un șut de la circa 18 m (min. 66). Era clar că sibienii, căzuți fizic, nu mai pot forța destinul. Așa încît vor rata tot metalurgiștii (Căprioru min. 69 și 78 și Boța min. 87). Cu două minute înainte de final, Independența mai are, totuși, o mică șansă. O lovitură liberă de la circa 20 m, care rămîne însă fără rezultat. Sibienii devin tot mai nervoși, Nagy aduce injurii arbitrului de centru Gh. Limona (care, în general, a condus bine un joc foarte greu) și este eliminat, dar nu vrea să părăsească terenul, iar finalul oferă un tablou grotesc, cu arbitri încîlciți și loviți de cîțiva dintre jucătorii Independenței (Nagy, Cherciu și Hizo). Independența pierduse promovarea în prima repriză! Metalul o dobîndise, în schimb, în repriza secundă, în virtutea unui principiu vechi de cînd fotbalul: un meci durează 90 de minute!

METALUL: Angelescu — Muschici, Cîntar, Trașcu, Cirtog — Sandru (min. 46 Tiră), Jimboreanu — Olteanu (min. 70 Vișan), Boța, Căprioru, Getoiu.

INDEPENDENȚA: Hizo — Bobolot, Nagy, Rubint, Judele — Munteanu (min. 40 Dopp), Cherciu — Serfőző, Pavlovici (min. 75 Szakaci), Floarea, Soos.

Mircea BĂTRÎNU

CLASAMENTUL

1. METALUL DROBETA TR. SEVERIN	2 1 1 0 3—2	3 p.
2. Independența Sibiu	2 0 2 0 2—2	2 p.
3. Vagonul Arad	2 0 1 1 2—3	1 p.

PETROLUL MOINEȘTI — I. T. A. PAȘCANI 3-1 (2-1)

ROMAN 9 (prin telefon). Peste 500 de spectatori au urmărit această partidă. Păscănenii au încercat să se reabiliteze pentru eșecul la scor din partida anterioară, dar datorită lipsei de condiție fizică și tehnicii precare au pierdut în fața unei echipe totuși în ascensiune, Petrolul. După ce Crețu (I.T.A.) deschide scorul în min. 3, petroliștii reușesc să egaleze în min. 18 prin **Moraru.** Mai proaspeți, jucătorii de la Petrolul atacă mai des pe aripi și trimit de două ori în bară, anunțînd golul pe care-l va realiza în min. 37 **Mocănașu.**

În repriza secundă, partida place mai puțin, asistăm la un joc la mijlocul terenului, iar cei care reușesc să înscrie sînt tot petroliștii prin **Birliga** (min. 58). Fundașul dreapta Ionescu (I.T.A.) a protestat vehement la decizia arbitrului și a fost eliminat. A arbitrat bine V. Lupu (Roman).

G. GROAPĂ — coresp.

CLASAMENTUL

1. DELTA TULCEA	2 2 0 0 13—3	4 p.
2. Petrolul Moinești	2 1 0 1 5—4	2 p.
3. I.T.A. Pașcani	2 0 0 2 2—13	0 p.

METROM BRAȘOV — INDUSTRIA SÎRMEI CÎMPIA TURZII 2-1 (0-0)

HUNEDOARA, 9 (prin telefon, de la trimisul nostru). Desfășurat pe stadionul Constructorul din localitate meciul derby al grupei de la Hunedoara a avut loc în fața a peste 5000 de spectatori, dintre care cîteva sute din Cîmpia Turzii și Brașov.

Echipele intră în teren cu teamă, ambele retrăgînd cîte un om la mijlocul terenului, pentru a crea mai multă securitate apărării proprii. Dar, în vreme ce Metrom aruncă de la mijlocul terenului numai mingi decisive, prea lungi, spre virfurile Anghel, Paraschivescu și Furnică, Industria sîrmei joacă mai grupat, trecînd foarte bine cu 5—6 oameni din apărare în atac și invers. Ambele sisteme defensive joacă însă bine — și o vor face pe tot parcursul meciului — astfel încît ocaziile sînt rare. Sfîrșitul reprizei e dominat de echipa brașoveană, dar șuturilor lui Selymeși, Anghel și Furnică 1 se opun, miraculos aproape, paradele excelentului Lenghel.

Repriza secundă e cea a golurilor. Anghel primește mingea în mijlocul apărării adverse și, crezînd că e ofsaid, vrea să se oprească. Dar arbitrul nu fluieră și brașoveanul continuă acțiunea, trage, Lenghel deviază balonul în bară, de unde revine în teren tot la Anghel, „cap" al acestuia, dar Oltean respinge de pe linia porții. Încă un șut respins și, în cele din urmă, **Paraschivescu** trimite balonul în plasă: 1—0 (min. 47). Bucuria brașovenilor e de scurtă durată însă, pentru că la singura bilbiială a fundașilor Staicu și Petrescu, **Popa** egalează (min. 51). De aici și pînă la sfîrșitul meciului joc e dominat, indiscutabil, de echipa din Cîmpia Turzii, care joacă cu multă ambiție (meciul nul avantaja pe brașoveni), joacă chiar mai bine și ratează o serie de ocazii prin Coca (min. 57 și 79), Pripici (min. 84 și 86), în vreme ce Metrom se apără și contraatacă rar, dar trage bine de la distanță (Gane min. 80 — șut excelent, apărat senzațional de Lenghel, Paraschivescu Furnică, min. 83). Ultimul gol e înscris în min. 89, la singurul contraatac cu adevărat reușit de brașoveni. O combinație Paraschivescu — Anghel și ultimul înscrie printr-un șut „la păianjen" de la 16 m, Bucuria brașovenilor, pe teren și în tribune, e imensă. După numai un an în Divizia C, băieții antrenorului V. Grosaru revin în „B"... A arbitrat corect Al. Pîrvu.

METROM: Szalad — Sișcă, Petrescu, Staicu, Răuți — Selymeși, Gabor, Gane — Anghel, Paraschivescu, Furnică (min. 67 Bădițoiu).

INDUSTRIA SÎRMEI: Lenghel — Oltean, Gacs, Szocs, Tîmpănaru — Crișan (min. 72 Ciutac), Stîngă (min. 62 Demeter), Popa — Pripici, Coca, Nagy.

D. GRAUR

CLASAMENTUL

1. METROM BRAȘOV	2 2 0 0 6—1	4 p.
2. Industria S. C. Turzii	2 1 0 1 4—3	2 p.
3. Victoria Carei	2 0 0 2 1—7	0 p.

ȘTIRI

ÎNTRE 28 IULIE ȘI 8 AUGUST, echipa Universitatea Cluj, invitată de clubul V.S.S. Kosice, va efectua un turneu de patru jocuri în R. S. Cehoslovacă.

La cîteva zile după revenirea în țară, de la 13 august, studenții clujeni urmează să ia parte la un interesant turneu care va avea loc la Satu Mare și la care vor participa o serie de echipe din țară și de peste hotare.

SÎNT ÎN CURS TRATATIVE cu sprijinul federației noastre, pentru perfectarea unor turnee peste hotare pentru echipele care vor participa la cupele europene. Astfel, **U. T. Arad are în perspectivă un turneu în Franța, Belgia și Olanda,** cu jocuri în perioada 1—14 august. **Rapid se află în posesia unei invitații pentru două jocuri în Spania,** la 4 și 7 august. În fine, **A.S.A. Tg. Mureș tratează două jocuri în Polonia,** la 10 și 12 august.

O ECHIPĂ LIBANEZĂ, Regie du Tabac, din Beirut, va evolua în țara noastră. La 11 iulie, ea va juca la Constanța cu selecționata universitară a țării noastre, aceasta pregătindu-se pentru campionatul european (care va începe la 19 iulie). Meciul următor va avea loc la 13 iulie, în compania formației Delta Tulcea, iar al treilea la 15 iulie la București, cu o selecționată **studențească.**

Politehnica Iași în lumina Diviziei B

„CU TOȚII AM GREȘIT PE UNDEVA..."

● Urmările „cazului Mărdărescu II" ● Accidentările și absențele din preajma sprintului final ● Și jucătorii au partea lor de vină... ● Eforturi pentru revenirea în „A"

Iubitorii fotbalului din Iași se întîlnesc și vorbesc despre tot felul de lucruri mărunte, dar tocmai despre fotbal nu vor să mai vorbească! Iașul vrea să uite, să nu-și mai aducă aminte de rana încă deschisă a zilei de 28 iunie, atunci cînd verdictul retrogradării n-a mai putut fi evitat.

Oamenii par foarte grăbiți. N-au timp să se uite înapoi, să-și analizeze greșelile lor și pe ale altora — și nici nu vor, poate și din teama că ele îi vor face mai puțin încrezători, mai sceptici și mai obosiți. Profesorul **Hălălău**, unul din foștii conducători (și probabil... viitor), ai destinelor echipei de fotbal, ne spunea că o analiză amănunțită a celor petrecute în ultimul an nu ar avea nici-o utilitate. **„Nu are rost să căutăm acum cu tot dinadinsul un țap ispășitor**, spunea el. **Cu toții am greșit pe undeva, fiecare are partea sa de vină: conducători, antrenor, jucători, spectatori, ce mai, tot Iașul! Va trebui să o luăm de la cap, să „peticim" totul cu grijă, să astupăm toate fisurile...".**

După cum spuneam, a fost greu de atins, la început, un loc dureros. Apoi, încet-încet, firele de care am apucat pentru a ajunge la motivele care au produs durerea retrogradării, ne-au purtat departe, în perioada dintre două sezoane a anului trecut, aproximativ corespondentă cu cea actuală. Atunci, antrenorul Mărdărescu și băieții lui veneau după un campionat excelent, care crescuse la cote apropape nebănuite optimismul general. Se spera, nici mai mult nici mai puțin, la cîștigarea campionatului... Acel optimism ajunsese așa de mare încît s-a crezut că el ar putea ține loc și unei pregătiri asidue. Ca urmare, perioada precompetițională a jucătorilor ieșeni a fost catastrofală, jucătorii mărturisind — e drept, abia azi! — că doar cele cîteva ture de stadion și „mișța" tradițională nu izbuteau să le ridice pulsul mai mult decît o banală plimbare cu bicicleta...

Lucrurile nu s-au îmbunătățit substanțial, nici în perioada de pregătire a returului de campionat. Fără să fie cineva un mare specialist în fotbal, poate face ușor o paralelă între pregătirea mediocră a fotbaliștilor ieșeni și adevăratul lanț de accidentări care s-a ținut ca un blestem de echipa moldoveană. Niciodată — spun oamenii avizați — nu s-au întîlnit atîtea accidentări într-o singură jumătate de campionat! Pentru exemplificare, să vedem care a fost componența echipei Politehnica Iași, care a fost pregătirea ei între 20 aprilie și 10 mai, perioada de întrerupere a campionatului, tocmai în momentul în care finalul se întrezărea la orizont, iar situația echipei începea să devină precară: **Marica, Ianul, Dănilă, Costaș, Romilă II, Cuperman** — accidentați; **Lupulescu, Incze, Stoicescu** și antrenorul Mărdărescu — plecați la pregătirile lotului studențesc; **Simionaș** — la cel olimpic. Adăugîndu-i și pe **Romilă I, Moldoveanu, Alecu** și **Pal**, al căror program intens în acea perioadă la Facultatea de educație fizică îi ținea destul de departe de terenul de antrenament, ajungem la concluzia că, practic, antrenorul secund Avasilichioaie (rămas „la cîrmă" în locul lui Mărdărescu) nu a avut la dispoziție decît efectivul echipei de tineret-rezervei

Ceea ce, din păcate, nu se întîmplă pentru prima dată. Disensiunile dintre antrenorul Mărdărescu și jucători — în ultimul timp tot mai dese — au avut indiscutabil, ca bază de plecare „cazul Mărdărescu II".

În cele din urmă, Mărdărescu II, un „măr al discordiei" cum îl numea cineva a plecat (pentru satisfacerea stagiului militar), dar rupturile produse între antrenor și jucătorii Politehnicii erau prea adînci pentru a mai putea fi reparate. Cînd a preluat echipa, Gil Mărdărescu a adus cu el un program riguros de pregătire și disciplină, care a plăcut tuturor, inclusiv jucătorilor. Totalitarismul său, lipsa de flexibilitate și, mai ales, pierderea încrederii din partea jucătorilor i-au fost pînă la urmă fatale. După părerea noastră, **Mărdărescu a greșit în fața jucătorilor săi prin forțarea titularizării lui Mircea.** Urmarea a fost extrem de simplă. O dată precedentul creat (și încă de antrenor), jucătorii au știut că au „acoperire" pentru orice ar face. **Și au făcut, deci, și ei destule",** pentru că antrenorul nu îi mai putea ține în mînă...

Urmează o perioadă grea pentru fotbalul ieșean. Tragedia Politehnicii nu trebuie adusă la cote... antice. Lotul echipei este destul de valoros pentru ca să suporte plecarea absolvenților Alecu și Pal și, poate, încă a unu-doi jucători. Odihna, mai ales cea nervoasă, este necesară (poate chiar mai necesară) și unei echipe retrogradate. Se vorbește despre reorganizarea secției de fotbal. Aici, însă, ar fi bine să nu se piardă nici o clipă. Primele jocuri ale Diviziei B nu trebuie să-i surprindă pe cei de la Politehnica Iași încă în plină „reorganizare". Drumul întoarcerii în „A" va fi foarte greu...

G. DUMITRU

Cu Ion Motroc, de la București la Costinești

Gara de Nord, ora 5,30. Acceleratul 823, ticsit de vilegiaturiști, așteaptă semnalul de plecare spre litoral. Printre călători, zărim pe antrenorul echipei Sportul studențesc, Ion Motroc, împreună cu fundașul Mircea Rădulescu. Prilejul este cît se poate de bun și iată că reportajul nostru despre proaspăta divizionară A se conturează chiar din tren.

— Încotro? — îl întreb pe Motroc.

— La Costinești. Acolo unde de la 30 iunie majoritatea jucătorilor noștri se află într-o binemeritată vacanță.

Căpitanul echipei, prof. Mircea Rădulescu, ne anunță retragerea din activitatea competițională. **„Joc de 13 ani la Sportul studențesc și iată că a venit clipa să las locul liber în echipă unui tînăr care sper să joace măcar cîțiva ani buni la noi".**

După toate probabilitățile, Rădulescu va fi cooptat în corpul tehnic, încredințîndu-i-se pregătirea formației de tineret-rezerve.

„Am și eu două vești — intervine Motroc. **Portarul Suciu, care a primit dezlegarea de la Jiul, va fi legitimat la echipa noastră. La fel și atacantul Tevi, un tînăr talentat în care îmi pun mari speranțe, descoperit de mine de la echipa I.R.V.A. din campionatul „Onoare". Deocamdată, acestea sînt singurele noutăți. Rămîne de văzut pînă la sfîrșitul perioadei de transferări cu cine ne vom mai împrospăta lotul. Ceea ce mă bucură cel mai mult este faptul că nici unul dintre jucătorii noștri nu a solicitat dezlegarea și asta presupune că toți sînt atașați față de culorile clubului".**

Timpul trece pe nesimțite. Iată, în depărtare se profilează silueta gării Costinești. Peste cîteva minute ajungem în incinta complexului turistic, acolo unde sînt găzduiți majoritatea jucătorilor de la Sportul studențesc. Antrenorul Motroc este întîmpinat de Florin, băiețelul lui de 5 anișori, venit împreună cu mămica, cu cîteva zile înainte. Îl sărută drăgăstos și apoi se îndreaptă spre vila unde locuiesc jucătorii, pe ușa căreia lipește o foaie de hîrtie. Ne apropiem, din curiozitate, și citim: **„Regulament de ordine interioară"**, din care spicuim: culcarea la ora 22,30; odihnă obligatorie între orele 15—17; interzicerea consumului de băuturi alcoolice.

Și Motroc completează: **„Fără o disciplină de fier va fi foarte greu să facem față în Divizia A".**

Gheorghe NERTEA

PRONOSPORT

Așa arată o variantă cu 13 rezultate exacte la concursul pronosport nr. 28, etapa din 9 iulie 1972.

I. Granitul Babadag—Electrica Cta	1
II. Danubiana Roman—Text. Botoșani	1
III. CFR Pașcani—Victoria Roman	1
IV. Textila Buhuși—Letea Bacău	2
V. Oituz Tg. Ocna—Ceahlăul P N.	2
VI. Sirena Buc.—Autobuzul Buc.	2
VII. Tehnometal Buc.—Laromet Buc.	x
VIII. T.M. Buc.—Flacăra roșie Buc.	1
IX. Marina Mangalia—Dunărea Tulcea	1
X. Chimia Rm.V.—Oltul Rm.V.	x
XI. Lotru Brezoi—Unirea Drăgășani	1
XII. C.F.R. Simeria—Min. Lupeni	x
XIII. Corvinul Hd.—Victoria Călan	1

Fond de premii: 149 336 lei.

NUMERELE EXTRASE LA TRAGEREA EXCEPȚIONALĂ PRONOEXPRES DIN 9 IULIE 1972:

Extragerea I: 10 32 30 31 27 26 20 18.
Extragerea a II-a: 39 2 16 3 4 38 20 17.
Extragerea a III-a: 32 5 27 22 33 42 34 24.
Extragerea a IV-a: 1 5 28 43 22 40 16 9.
Extragerea a V-a: 29 36 3 26 9 1 23 10.
Fond general de premii: 1 605 850 lei.

Rubrică redactată de LOTO-PRONOSPORT